

33. Mitä on haudan tuolla puolen?

Saatana, joka oli aloittanut kapinan taivaassa, halusi vetää maan asukkaat mukaan taisteluun Jumalaa vastaan. Aadam ja Eeva olivat olleet täysin onnellisia noudattaessaan Jumalan lakia, mikä kumosi Saatanan taivaassa esittämän väitteen Jumalan lain orjuuttavuudesta. Saatana päätti houkutella heidät syntiin saadakseen maailman hallintaansa ja perustaakseen tänne valtakuntansa vastustamaan Korkeimman hallitusta.

Aadamia ja Eevaa oli varoitettu tästä vaarallisesta vihollisesta, mutta hän toimi vaivihkaa ja salasi päämääränsä. Käyttäen välikappaleenaan käärmettä, joka silloin oli viehättävän näköinen eläin, hän sanoi Eevalle: "Onko jumala todella sanonut: `Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta?'" Eeva uskaltautui keskustelemaan hänen kanssaan ja joutui hänen juoniensa uhriksi: "Nainen vastasi käärmeelle: `Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. Vain siitä puusta, joka on keskellä paratiisia, jumala on sanonut: ".Älkää syökö sen hedelmiä, älkää edes koskeko niihin, ettette kuolisi."" Silloin käärme sanoi naiselle: `Ei ette te kuole. Mutta jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan."1

Eeva myöntyi kiusaukseen, ja hänen vaikutuksestaan Aadaminkin lankesi syntiin. He uskoivat käärmettä ja luulivat Luoja rajoittavan heidän vapauttaan.

Mutta minkä merkityksen Aadam huomasi olevan sanoilla: "Sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman

MITÄ ON HAUDAN TUOLLA PUOLEN?

oma"? Kohosiko hän korkeampaan olotilaan? Aadam huomasi, ettei jumala ollut tarkoittanut tätä. Jumala selitti, että syntinsä vuoksi ihminen tulisi jälleen maaksi: "Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat." 2 Saatanan sanat: "Teidän silmänne avautuvat" osoittautuivat tosiksi vain siinä mielessä, että he näkivät ielettömyytensä. He oppivat tuntemaan pahan ja joutuivat maistamaan rikkomuksen karvasta hedelmää.

Elämän puulla oli kyky tehdä elämä ikuiseksi. Aadamilla olisi aina ollut vapaa pääsy tämän puun luokse ja hän olisi elänyt ikuisesti, mutta kun hän teki syntiä, hänen pääsynsä puun luokse estettiin ja hän tuli kuoleman alaiseksi.

Kuolemattomuus menetettiin rikkomuksen vuoksi.

Langenneella ihmiskunnalla ei olisi ollut mitään toivoa, jos jumala ei olisi Poikansa uhrin perusteella palauttanut kuolemattomuutta heidän ulottuvilleen. "Kuolema on saavuttazit kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä"

3, mutta Kristus on "tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden lähettämällä maailmaan evankeliumin" 4.

Vain Kristuksen välityksellä voidaan saavuttaa kuolemattomuus. "Sillä, joka uskoo Poikaan, on ikuinen elämä, mutta joka ei tottele Poikaa, se ei pääse näkemään elämää." 5

Suuri valhe

Suuri pettäjä oli luvannut elämän tottelemattomuudessa.

Käärmeen julistus Eedenissä - "ette te kuole" - oli ensimmäinen saarna sielun kuolemattomuudesta. Vaikka tämä väite perustuu yksinomaan Saatanan arvovaltaan, sitä toistetaan saarnatuoleista, ja ihmiskunnann enemmistö hyväksyy sen yhtä halukkaasti kuin esivanhempamme. Jumala sanoo: "Sen, joka tekee syntiä, on kuoltava" 6, mutta nämä sanat tulkitaan seuraavasti: Se, joka tekee syntiä, *ei* kuole, vaan elää ikuisesti. jos ihminen olisi lankeemuksensa

SUURI TAISTELU

jälkeen päässyt esteettä elämän puulle, synti olisi ikuistettu. Mutta yksikään Aadamın suvun jäsen ei ole saanut syödä tuota elähdyttävää hedelmää. Siksi ei ole olemassa ainoatakaan kuolematonta syntistä.

Syntiinlankeemuksen jälkeen Saatana käski enkeleitään ruokkimaan uskoa ihmisen luontaiseen kuolemattomuuteen. Kun ihmiset oli saatu omaksumaän tämä väärä käsitys, heidät oli johdettava uskomaan, että syntiset eläisivät ikuisessa vaivassa. Nyt pimeyden ruhtinas kuvaa Jumalan kostonhimoiseksi tyranniksi, joka syöksee elvettiin kaikki, jotka eivät miellytä häntä, ja katsoo tyytyväisenä heidän piinaansa ikuisissa liekeissä. Näin pääpaholainen siirtää omat ominaisuutena ihmiskunnan hyväntekijälle. Julmuus on saatanallista. Jumala on rakkaus. Saatana on vihollinen, joka houkuttelee ihmisen syntiin ja sitten tuhoaa hänet jos voi. Millaisessa istiriidassa rakkaus, armo ja oikeudenmukaisuus ovatkaan sen opin kanssa, että jumalattomia kuolleita piinataan ikuisesti palavassa helvetissä ja että he lyhyen elämänsä aikana tehtyjen syntien vuoksi kärsivät kidutusta niin kauan kuin jumala elää!

Missä Jumalan sana näin opettaa? Onko luonnollisen inhimillisyyden tunteet vaihdettava epäinhimilliseen julmuuteen? Ei, tällaista ei opeteta Jumalan kirjassa. "Näin sanoo Herra jumala: Niin totta kuin elän, en minä tahdo, että jumalaton kuolee vaan että hän kääntyy teiltään ja saa elää. Kääntykää! Kääntykää pahoilta teiltänne! Miksi te kuolisitte, israelilaiset! "

Nauttiiko Jumala loputtoman kidutuksen katselemisesta? Tlo.itseeko hän kärsivien vaikerruksesta ja tuskanhuudoista? Voivatko nämä kammottavat äänet olla musiikkia ikuiselle Rakkaudelle? Miten kammottavaa jumalanpilkkaa! Jumalan kunniaa ei lisätä pitkittämällä syntiä loputtomasti.

Yleinen harhaoppi

Harhaoppi ikuisesta piinasta on saanut aikaan paljon pahaa. Rakkauden ja hyvyyden kyllästämä Raamatun uskonto on synkenetty taikauskolla ja verhottu kauhulla. Saatana on antanut Jumalan luonteesta väärän kuvan. Armollista Luojaa pelätään, jopa vihataan. Saarnatuolista julistetut vastenmieliset käsitykset Jumalasta ovat levinneet yli koko maailman ja tehneet miljoonista ihmisistä epäilijöitä ja uskottomia.

Ikuinen piina on yksi niistä vääristä opeista, joista Babylonin vihan viini on muodostunut ja jolla se juottaa kaikki kansat. 8 Kristillisen kirkon sananjulistajat saivat tämän harhaoppi Roomasta samalla kun he saivat väärän sapatin. Jos me käännymme pois Jumalan sanasta ja hyväksymme väärää oppeja siksi, että isämme opettivat niitä, me joudumme Babylonille julistetun tuomion alaisiksi; me juomme silloin hänen vihansa viiniä.

Monet ajautuvat päinvastaiseen erehdykseen. He näkevät, että Raamattu kuvaa Jumalan rakastavaksi ja sääliväksi olennoksi eivätkä voi uskoa hänen pakottavan luomiaan olentoja ikuisesti palavaan helvettiin. Koska he pitävät sielua luonnostaan kuolemattomana, he päättävät koko ihmiskunnan pelastuvan. Näin syntinen voi elää itsekkäissä nautinnoissa Jumalan käskyistä piittaamatta ja silti päästä hänen suosioonsa. Tällainen oppi, joka käyttää väärin Jumalan armoa ja syrjäyttää hänen oikeudenmukaisuutensa, miellyttää turmeltunutta sydäntä.

Kaikki eivät pelastu

Ne, jotka uskovat kaikkien pelastuvan, vääristelevät Raamattua. Kristuksen palvelijoiksi tunnustavat papit toistavat käärmeen Eedenissä esittämän valheen: "Ei, ette te kuole." "Niin pian kuin te syötte siitä,

SUURI TAISTELU

teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan." He väittävät, että pahinkin syntinen - murhaaja, varas, vionrikkoja - astuu kuoleman jälkeen ikuiseen autuuteen. Todella miellyttävä satu, omiaan tyydyttämään turmeltunutta sydäntä!

Jos olisi totta, että kaikki menevät kuoleman hetkellä suoraan taivaaseen, saattaisimme hyvin pitää kuolemaa elämää parempana. Tämä uskomus on johtanut monet päättämään päivänsä. Vaikeuksien ja pettymysten lannistamasta voi tuntua helpolta katkaista elämän lanka ja leijua ikuisen maailman autuuteen.

Jumala on antanut sanassaan varman todistuksen siitä, että hän rankaisee lakinsa rikkojia. Onko hän liian armollinen pannakseen syntisen tuomion täytäntöön? Katso Golgatan ristiä. Jumalan Pojan kuolema todistaa, että "synnin palkka on kuolema"⁹ ja että jokaisesta Jumalan lain rikkomuksesta on saatava rangaistus. Synnitön Kristus tiili synniksi ihmisen tähden. Hän kantoi synnin syyllisyyden, häneltä Isä peitti kasvonsa, kunnes hänen sydämensä murtui ja elämänsä sammui - kaikki tämä siksi, että syntiset voisivat pelastua. Jokainen, joka kieltäytyy osallistumasta näin kalliiseen hintaan hankitusta sovituksista, joutuu itse kantamaan syntinsä syyllisyyden ja rangaistuksen.

Pelastuksen ehdot

"Minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä." Tämä lupaus koskee ainoastaan janoisia. "Tämä on voittajan palkinto. Minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani." 10 Ehdot ovat selvät. Voidaksemme periä kaiken, meidän on voitettava synti. "Jumalattomalle ei käy hyvin."¹¹ Syntinen kartuttaa päälleen vihaa, ja se kohtaa hänet "vihan päivänä,

MITÄ ON HAUDAN TUOLLA PUOLEN?

jolloin Jumalan oikeudenmukainen tuomio tulee julki. Silloin jumala maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan." "Tuska ja ahdistus tulee jokaisen osaksi, joka tekee pahaa." 12

"Tehän tiedätte hyvin, ettei kenelläkään siveettömällä eikä saastaisella ole osaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnasta, ei myöskään ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija." 13 "Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa: he pääsevät syömään elämän puusta ja saavat mennä porteista sisälle kaupunkiin. Ulkopuolelle jäävät koirat ja noidat, irstailijat, murhaajat ja epäjumalien palvelijat ja kaikki, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat Sitä." 14

Jumala on ilmoittanut, miten hän aikoo menetellä synnin suhteen. "Jumalattomista hän tekee lopun." "Pahantekijät tuhoutuvat kaikki tyynni, jumalattomia odottaa perikato." 15 Jumalan hallitus tukahduttaa kapinan, ja rangaistustuomiot ovat sopusoinnussa hänen armollisen ja hyväntahtoisen luonteensa kanssa.

Jumala ei pakota ihmisen tahtoa. Orjallinen kuuliaisuus ei miellytä häntä. Hän toivoo luomiensa olentojen rakastavan häntä, koska hän on rakastamisen arvoinen. Hän haluaa heidän tottelevan siksi, että he arvostavat hänen viisauttaan, oikeudenmukaisuuttaan ja hyvyyttään.

Jumalan hallinnon periaatteet ovat sopusoinnussa Vapahtajan käskyn kanssa: "Rakastakaa vihamiehiänne." 16 Jumala rankaisee jumalattomia maailmankaikkeuden parhaaksi ja myös heidän omaksi parhaakseen. Hän tekisi heidät onnellisiksi jos voisi. Hän ympäröi heidät rakkautensa osoituksilla ja tarjoaa heille jatkuvasti armoaan; mutta he halveksivat hänen rakkauttaan, tekevät tyhjäksi hänen lakinsa ja hylkäävät hänen armonsa. He ottavat jatkuvasti vastaan hänen lahjojaan ja häpäisevät samalla niiden

SUURI TAISTELU

antajan. Herra kärsii pitkään heidän pahuuttaan, mutta kahlehtiiko hän nämä kapinalliset rinnalleen, pakottaako hän heidät noudattamaan tahtoaan?

Sopimattomia taivaaseen

Ne, jotka ovat valinneet Saatanan johtajakseen, eivät ole valmiit astumaan Jumalan eteen. Ylpeys, petollisuus, hillittömyys ja julmuus ovat syöpyneet heidän luonteeseensa. Voivatko he päästä taivaaseen asumaan ikiajoiksi niiden kanssa, joita he ovat vihanneet maan päällä? Totuus ei ikinä ole valehtelijan mieleen; nöyryys ei tyydytä itserakasta; puhtaus ei kiinnosta turmeltunutta; pyyteetön rakkaus ei viehätä itsekästä. Mitä iloa taivas voisi tarjota niille, jotka ovat uppoutuneet omien etujen ajamiseen?

Voisivatko ne, joiden sydän vihaa Jumalaa, totuutta ja pyhyttä, yhtyä taivaan asukkaiden ylistyslauluihin? Heille myönnettiin vuosien koetusaika, mutta he eivät opetelleet rakastamaan puhtautta. He eivät koskaan oppineet taivaan kieltä. Nyt se on liian myöhäistä.

Elinikäinen kapinointi Jumalaa vastaan on tehnyt heidät sopimattomiksi taivaaseen. Siellä vallitseva puhtaus ja rauha olisi heille kidutusta; Jumalan kirkkaus olisi kuluttava tuli. He halusivat paeta tuosta pyhästä paikasta ja tuhoutua päästäkseen pois hänen luotaan, joka kuoli lunastaakseen heidät. Jumalattomat ovat itse sinetöineet kohtalonsa. He ovat vapaaehtoisesti sulkeneet itsensä taivaan ulkopuolelle, ja oikeudenmukainen ja armollinen jumala ottaa huomioon heidän valintansa. Niin kuin vedenpaisumuksenn vesi, niin myös. tuon suuren päivänn tuli julistaa, että jumalattomat ovat parantumattomia. Heidän tahtonsa on harjaantunut kapinointiin. Kun elämä päättyy, on liian myöhäistä kääntää ajatuksia synnistä kuuliaisuuteen, vihasta rakkauteen.

Synnin palkka

"Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Vanhurskaiden perintönä on elämä, mutta kuolema on jumalattomien osa. Ikuisen elämän vastakohtana on "toinen kuolema".¹⁷

Aadamin synnin seurauksena kuolema tuli koko ihmiskunnan osaksi. Kaikki menevät erotuksetta hautaan. Ja pelastussuunnitelman mukaisesti kaikki herätetään haudoistaan: "Jumala herättää kuolleista niin hurskaat kuin jumalattomat" ¹⁸Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi." ¹⁹ Ihmiset jaetaan kahteen luokkaan: "Kaikki, jotka lepäivät haudoissaan, kuulevat hänen äänensä. He nousevat haudoistaan - hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, paha tehneet tuomion ylösnousemukseen."²⁰

Ensimmäinen ylösnousemus

Ne, jotka "on katsottu ylösnousemuksen arvoisiksi", pääsemään ensimmäiseen ylösnousemukseen, ovat "autuaita ja pyhiä". "Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa. " ²¹ Mutta niitä, jotka eivät ole katumuksen ja uskon perusteella saaneet anteeksi, odottaa "synnin palkka", rangaistus "tekojensa mukaan", joka päättyy toiseen kuolemaan. ²²

Koska Jumalan on mahdotonta pelastaa syntistä synneissään, hän riistää tältä olemassaolon, johon tämä rikostensa tähden on menettänyt oikeuden ja osoittautunut arvottomaksi. "Vielä hetki - ja jumalatonta ei enää ole! Sinä katsot hänen asuinpaikkaansa - se on tyhjä!" Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa." He ovat "ikään kuin niitä ei olisi koskaan ollut". ²³ Heillä ei ole enää toivoa, he vajoavat ikuisen unohdukseen.

SUURI TAISTELU

Näin tehdään synnistä loppu. "Sinä - - tuhosit jumalattomat, heidän nimensä sinä pyyhit pois ikiajoiksi. Viholliset on lyöty, murskattu ainaaksi." 24 Ilmestyskirjassa Johannes kuulee koko maailmankaikeuden ylistyslaulun, jota ei yksikään riitasointu häiritse. Silloin ei ole jäljellä ainoatakaan kadotettua, ikuisessa piinassa vääntelevää ihmistä, joka pilkkaisi Jumalaa. Helvetissä kituvien tuskanhuudot eivät sekoitu pelastettujen lauluihin.

Väärä käsitys ihmisen luontaisesta kuolemattomuudesta muodostaa perustan opille tietoisuudesta kuolemassa. Ikuisen piinan opin tavoin se on vastoin Raamattua, järkeä ja inhimillisiä tunteitamme.

Yleisen käsityksen mukaan pelastetut taivaassa ovat perillä kaikista maailman tapahtumista. Mutta voisivatko kuolleet olla onnellisia tietäessään millaisia vaikeuksia elävillä on, nähdessään heidät elämän surujen, pettymysten ja vastoinkäymisten kourissa? Ja miten vastenmielinen onkaan käsitys, että katumattoman sielu joutuu helvetin tuleen heti kun henki onlähtenyt ruumiista!

Mitä Raamattu sanoo? Ihminen ei ole tietoinen kuolemassa. "Hänen henkensä lähtee, hän tulee jälleen maaksi, ja sinä päivänä kaikki hänen hankkeensa raukeavat. " 25 "Elävät tietävät sen, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään." "Heidän rakkautensa ja vihansa ja kiihkonsa on mennyt, eikä heillä enää koskaan ole osaa missään, mikä tapahtuu auringon alla." "Tuonelassa, jonne olet matkalla, ei ole tekoja, ei ajatuksia, ei tietoa, ei viisautta." 26 — "Ei tuonela sinua kiitä, eikä kuolema sinua ylistä! Ne, jotka syvyyteen joutuvat, eivät voi turvautua uskollisuuteesi. Elävät, elävät sinua ylistävät, niin kuin minä tänään ylistän!" 27 "Kuoltuaan ei kukaan sinua ylistä, ei kukaan kiitä sinua tuonelassa." 28'

Pietari vakuutti helluntaina, että Daavid "kuoli ja

MITÄ ON HAUDAN TUOLLA PUOLEN?

hänet haudattiin. Onhan hänen hautansa tänäkinn päivänä meidän nähtävissämme". "Ei Daavid itse noussut taivaisiin." 29 Se tosiasia, että Daavid pysyy haudassa ylösnousemukseen saakka, todistaa, etteivät vanhurskaat mene taivaaseen välittömästi kuolemansa jälkeen.

Paavali sanoi: "Ellei kuolleita herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntyenne vallassa. Ja silloin nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon." 30 Jos vanhurskaat olisivat neljäntuhannen vuoden aikana menneet kuollessaan välittömästi taivaaseen, miten Paavali olisi voinut sanoa, että ilman ylösnousemusta "nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon"?

Lähtönsä edellä Jeesus ei sanonut opetuslapsilleen, että he tulisivat pian hänen luokseen. "Minä menen valmistamaan teille sijaa", hän sanoi, "mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni".³¹ Ja Paavali kertoo, että "itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa." Ja hän lisää: "Rohkaiskaa siis toisianne näillä sanoilla." 32 Herran tullessa haudan kahleet murretaan ja ne, jotka ovat "kuolleet Kristukseen uskovina" nousevat ikuiseen elämään.

Kaikki tuomitaan sen perusteella, mitä kirjoihin on kirjoitettu, ja palkitaan tekojensa mukaan. Tämä tuomio ei tapahdu ihmisen kuollessa. "Hän on näet määrännyt päivän, jona hän oikeudenmukaisesti tuomitsee koko maailman." 33 "Katso, Herra tulee

SUURI TAISTELU

pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa ja panee jokaisen tuomiolle."34

Mutta jos kuolleet ovat jo taivaan ilossa tai vääntelehtivät helvetin liekeissä, mihin silloin tarvitaan tulevaa tuomiota?

Tavalliset ihmiset voivat ymmärtää

Jumalan sanaa. Mutta kuka vilpityn henkilö voi pitää nykyistä teoriaa viisaana tai oikeudenmukaisena? Tullaanko

vanhurskaille sanomaan: "Hyvin tehty! Olet

hyvä ja luotettava palvelija. - - Tule herrasi ilojuhlaan!", kun

he ovat asuneet hänen luonaan jo pitkät ajat? Kutsutaanko

jumalattomat helvetistä kuulemaan

tuomarin päätöstä: "Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuisen tuleen" ?35

Teoria sielun kuolemattomuudesta oli yksi niistä vääristä opeista, jotka Rooma lainasi pakanuudesta. Martti Luther luki sen niiden "luonnottomien tarujen joukkoon, jotka muodostavat osan Rooman paavien käskykirjeiden tunkiosta".36 Raamattu opettaa kuolleiden nukkuvan ylösnousemukseen saakka.

Autuus lepo uupuneille vanhurskaille! Aika, oli se pitkä tai lyhyt, on heille vain tuokio. He nukkuvat; Jumalan pasuuna herättää heidät ihanaan kuolemattomuuteen. "Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina - - Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: - Kuolema on nielty ja voitto saatu".37

Kun heidät herätetään unestaan, heidän ajattelunsa alkaa siitä mihin se päättyi. Viimeinen aistimus oli kuoleman tuska; viimeinen ajatus joutuminen kuoleman valtaan. Kun he nousevat haudasta, heidän ensimmäinen iloinen ajatuksensa puhkeaa riemuhuudoksi: "Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema?38